אנא נפשי

ה'עצם' של הרבי בשיחות שנות הנפלאות

שבת בראשית | ז

□□□□ □.indd 1 13/10/2014 12:47:09

נערך ע"י:
ועד חיילי בית דוד
בית משיח, בית חיינו
770 איסטערן פּאַרקווי, ברוקלין, נ.י.
מו"ל:
אש"ל - הכנסת אורחים
מחלקת הוצאה לאור
להערות ותיקונים, או להצטרפות לרשימת הדיוור בדוא"ל:
vaad770@gmail.com

.indd 2 13/10/2014 12:47:10

פתח דבר

ב״ה

אל אחינו התמימים ואנ״ש יחיו,
שלום וברכה

ברגשי גיל ושמחה הננו מוציאים לאור את **הגליון השביעי** מסדרת ׳קבצי חודש השביעי בליובאוויטש - תשרי תשע״ה׳ הנקרא בשם **״אנא נפשי״**.

קובץ זה יוצא לאור בקשר עם שבת בראשית, עליה הובטחנו מפי רבותינו נשיאינו אשר ״אַזוי ווי מ׳שטעלט זיך אוועק שבת בראשית, אַזוי גייט אַ גאַנץ יאָר״ [= כפי שנעמדים בשבת בראשית, כך נמשכת השנה כולה], ומטרתו לחזק את העיסוק וה׳קאָך׳ של אחינו ורעינו תלמידי התמימים, באותן שיחות בהן הרבי נתן את עצמו באופן של ׳אנא נפשי כתבית יהבית׳, העניק לנו כוחות עצמיים לצלוח את התקופה הנוראה בה מתגבר חושך הגלות, ומסר בידינו את ההוראות הברורות כיצד עלינו להתכונן ולהכין את העולם כולו לקבל את פניו בגאולה הקרובה.

קובץ זה נחלק לשערים:

• **ונחתום בטבעת המלך** - סיפור השתלשלות המאורעות שהובילו להסכמת כ״ק אדמו״ר שליט״א לאשר את הוצאתם לאור של שיחות ה׳דבר מלכות׳ באופן רישמי, השעות הרבות שהשקיע בהגהת השיחות מידי שבוע באופן שיתאים ל׳עמא דבר׳, והתנופה שבאה בעקבות פרסום השיחות בארץ ובעולם בציפיה והבטחון בביאת המשיח.

• **דווקא דבר מלכות** - מאמר מיוחד לקובץ זה מאת ראש ישיבת תות״ל סינסינאטי הרה״ח ר׳ **גרשון שי׳ אבצן**, בו מתוועד על החשיבות וההכרח בלימוד שיחות ה׳דבר מלכות׳ דווקא, לאין ערוך מאשר החשיבות בלימוד שאר שיחותיו הק׳ של כ״ק אדמו״ר שליט״א.

.indd 3 13/10/2014 12:47:10

• **לומדים גאולה** – ראיון מרתק עם עורך הספר בשורת הגאולה, במהלכו ׳תופסים׳ מה מיוחד כל כך בספר ומהי משמעותה של הבשורה הגדולה שנשמעה מפיו של כ״ק אד״ש מה״מ: ״ענוים, הגיע זמן גאולתכם!״.

• **התוועדות חסידית** – סיפור מפליא על העיכוב הגדול של הרבי להוצאת חוברת חדשה בעניני גאולה ומשיח, עם מסר חד ונוקב בצידו.

בהכנת הקובץ נעזרנו בארכיון שבועון בית משיח, בספר ״ימי בשורה׳ ובקונטרס ׳שלוחי אדוננו׳, ותודתינו נתונה על שהואילו להעמיד לרשותנו את החומר שהתפרסם על ידם.

• • •

ויהי רצון שהקובץ אכן יפעל את פעולתו ויוסיף באור וחום האהבה וחיזוק ההתקשרות לאבינו מלכנו משיחנו נשיאינו הנצחי שליט״א, ובחיות בלימוד שיחותיו הק׳ אשר בהם הורה את דרכינו ברגעים האחרונים של הגלות, ועל ידם אפשר לנו להתרומם טפח אחד מעל הקרקע ולהעמיד את עצמנו במצב ורגש של גאולה, וע״י זה נזכה תיכף ומיד לעמוד מול פני קודשו בהתגלותו המלאה והמושלמת ולהכריז בפניו:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

אש״ל – הכנסת אורחים
מחלקת הוצאה לאור

ועד ״חיילי בית דוד״
770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, ימים הסמוכים לשבת בראשית תשע״ה
שנת הקי״ג לכ״ק אדמו״ר מלך המשיח שליט״א
ברוקלין נ.י.

תוכן ענינים

פותחין בדבר מלכות

לא להישאר מאחור 6

ונחתום בטבעת המלך

סקירה מרתקת על הולדת ה'דבר מלכות'

ועל חלוקתו בידי כ"ק אד"ש מה"מ..... 10

דווקא!

מאמר מיוחד מאת הרה"ח ר' גרשון שי' אבצן

אודות חשיבות לימוד ה'דבר מלכות'..... 20

לומדים גאולה

העומק הנפלא של "קיצור הדבר מלכות"

- הספר 'בשורת הגאולה'..... 30

התוועדות חסידית

מדוע עיכב הרבי הוצאת חוברת בעניני גאולה ומשיח? 41

לא להישאר מאחור

חסידים משתדלים להתדמות לרבי. לכ"ק אדמו"ר שליט"א היה 'קאָך' אדיר בשיחות האחרונות של כ"ק אדמו"ר הריי"צ נ"ע, ומתאים שגם לנו, חסידיו, יהיה 'קאָך' אדיר בשיחות האחרונות לע"ע ששמענו מכ"ק אדמו"ר שליט"א

לדקדק בשיחות האחרונות

והלואי והיו מדקדקים אנ"ש, ובפרט התמימים, בדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ אפילו בשיחותיו ובפרט אלו משנת השי"ת והשנה שקדמה לה.

(אג"ק ח"ד עמ' כד)

התשובות לכל השאלות נמצאות ב'המשך' האחרון

ב'המשך' האחרון שכתב הרבי — הבהיר את הכל ("ער האט אלץ באווארנט") ושם גם רמז את הכל. התשובות על כל השאלות ששואלים — מחפש הנני בהדברים שנתפרשו במאמרים אלו.

(התוועדויות תש"י ע' 20)

משנה לשנה מתווסף מתגלים ענינים נעלים יותר בפנימיות התורה

ומרשב"י נמשך אח"כ גילוי פנימיות התורה בדורות שלאחרי זה, עד לדור האריז"ל, שאז נעשה "מצוה לגלות זאת החכמה", ולאח"ז - נוסף בזה ע"י גילוי תורת החסידות ע"י הבעש"ט והמגיד (מייסדי תורת החסידות הכללית), ועוד יותר - ע"י אדמו"ר הזקן (מייסד תורת חסידות חב"ד) ורבותינו נשיאינו ממלאי מקומו . . וכך ניתוסף בזה - ע"י רבותינו נשיאינו ממלאי מקומו מדור

לדור, עד לכ״ק מו״ח אדמו״ר נשיא דורנו. עד לגילויים דפנימיות התורה בדורנו זה, ובזה גופא - נוסף משנה לשנה.

(׳דבר מלכות׳ ש״פ אמור תנש״א, ס״ט)

דווקא בדורות האחרונים מתגלים הענינים הכי נעלים

לכאורה תמוה הדבר:

הרי דורות האחרונים הוא זמן של ״עקבות משיחא שנפלה סוכת דוד עד בחי׳ רגלים ועקביים״ וה״ה ״דור יתום״, כי החשך בו הוא כפול ומכופל — ואיך יתכן שדוקא דורות הללו יזכו לגילוים נעלים כאלו שלא זכו להם הדורות הקודמים, אף לא דורות התנאים ואמוראים, הגאונים וראשונים וכו׳?

. . והביאור הוא: כתוב בתורה: ״את הכל עשה יפה בעתו״ ואחז״ל ראוי הי׳ אדה״ר שתנתן התורה ע״י כו׳ חזר ואמר (הקב״ה) כו׳ אני נותן לבניו — שכל דבר שהקב״ה עושהו בזמן מסוים, הרי זו היא העת ה״יפה״, המתאימה וזקוקה לדבר הזה.

ועד״ז הוא בענין דידן: כל הגילויים דלעתיד, בביאת המשיח, ה״ה, דבר ה״תלוי במעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות״. ואין הכוונה רק להעבודה

ם ממם.indd 7 13/10/2014 12:47:10

של גלות זו האחרונה, אלא מאחר שארז"ל "אין המצוה נקראת אלא ע"ש גומרה", הרי מובן שבגמר העבודה והבירורים של גלות הלזו, יוגמר ויסתיים גם ענין ותכלית כל הגלויות (שהרי הגאולה מגלות זו היא גאולה שאין אחרי' גלות). מובן עפ"ז, אשר עבודתנו זו, המביאה לגמר הגלות הרביעית והגאולה שלאחרי' — פועלת עילוי גם בשלש הגאולות הקודמות.

היוצא מזה, אשר דוקא וכיון שדורות אלו האחרונים הם "עקבתא דמשיחא" שבהם הוא בירור וגמר גלות הרביעית והאחרונה — מוטלת עליהם אחריות יותר גדולה, ועבודתם צ"ל יותר נעלית ובהתחזקות והתגברות יותר מזו אשר בדורות וגליות הקודמים.

וכיון ש"אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו", ואינו מבקש אלא לפי הכחות שניתנו להם, לכן בדורות האלה דוקא מתגלים חלקי התורה הנעלמים ע"ע והפנימיים (מה שלא זכו להם בדורות הראשונים), ובהם וע"י נשפעים מלמעלה כחות מיוחדים לעבודה נעלית זו — שהרי התורה היא "עוז ותושי'", היא הנותנת כח לעשות חיל בעבודה.

יותר מזה: נוסף על זה שעבודה גדולה זו מצד עצמה דורשת כחות מיוחדים — הרי ידוע, שכל שהעבודה מוכרחת יותר וקרובה יותר לתכלית הנרצה שבאה על ידה, מתגברת יותר הקליפה והיצה"ר לנגד ולמנוע וכו'. והיות שעבודת דורות האחרונים נוגעת ממש לגמר והשלמת כל הבירורים, הרי התנגדות היצה"ר נגדה הוא ביתר תוקף ועוז — למנוע העובד לעשות את המוטל

עליו — וא״כ גם בגלל זה מוכרחים בדורות אלו לכחות מיוחדים, כדי שע״י עבודתנו נוכל לקיים ולהשלים את רצונו של הקב״ה, ש״נתאוה הקב״ה להיות לו (ית׳) דירה בתחתונים״.

(משיחת אחרון של פסח תש״ל)

בכל דור משתנים ההוראות של נשיא הדור

הסדר אצל רבותינו נשיאינו, החל מרבינו הזקן עד לכ״ק מו״ח אדמו״ר, הוא, שכל רבי נקרא ״ממלא מקום״ של הרבי שלפניו. ואין ענין יוצא מידי פשוטו, שהוא ממלא את כל ה״מקום״ - מקום רוחני, שהו״ע המעלה וההשגה וההבנה (כמ״ש הרמב״ם) - של קודמו. כך הי׳ אצל אדמו״ר האמצעי לאחרי רבינו הזקן, אצל הצמח-צדק לאחרי אדמו״ר האמצעי, וכן הלאה, עד לכ״ק מו״ח אדמו״ר.

אבל אעפ״כ, יש גם שינויים בהנהגתם של הנשיאים מדור לדור - כי, מדור לדור, ״דור הולך ודור בא״, משתנה אופן הבירורים (שהרי לולי השינוי בעבודת הבירורים, לא הי׳ צריך להיות שינוי הדורות), ומצד זה משתנה גם אופן העבודה, ובמילא משתנים גם ההוראות של הנשיא שבכל דור ודור.

מדור לדור, ״דור הולך ודור בא״, משתנה אופן הבירורים (שהרי לולי השינוי בעבודת הבירורים, לא הי׳ צריך להיות שינוי הדורות), ומצד זה משתנה גם אופן העבודה, ובמילא משתנים גם ההוראות של הנשיא שבכל דור ודור

ולכן מצינו בסיפורים שמספרים על מה שכל רבי הי׳ מאחל לעצמו (״וואס יעדער רבי האט זיך געוואונטשען״) - שלא היתה אותה ברכה אצל רבינו הזקן, אצל הנשיא שלאחריו, ואצל הנשיאים בדורות הבאים, אלא היו שינויים בזה - לפי אופן העבודה שהיתה דרושה בשביל אותו דור.

(משיחת י״ט כסלו תשי״ד)

ונחתום בטבעת המלך

השתלשלות המאורעות שהובילו
להסכמת כ"ק אדמו"ר שליט"א
לאשר את הוצאתם לאור של
שיחות ה'דבר מלכות' באופן
רישמי, השעות הרבות שהשקיע
בהגהת השיחות מידי שבוע
באופן שיתאים ל'עמא דבר',
והתנופה שבאה בעקבות פרסום
השיחות בארץ ובעולם בציפיה
והביטחון בביאת המשיח

סקירה מקיפה ומרתקת

.indd 10 13/10/2014 12:47:11

הימים

היו ימי ערב מלחמת המפרץ, כאשר התקיימו אחד לאחד סימני המדרש הידוע: "מלך פרס מתגרה במלך ערבי . . וכל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים . . וישראל מתרעשים ומתבהלים ואומרים להיכן נבוא ונלך, להיכן נבוא ונלך".

האוירה בארץ הקודש היתה מתוחה מאין כמוה. איומיו של הצורר הפרסי נראו מוחשיים מתמיד, והמומחים כולם ניבאו שחורות. רק הרבי מלך המשיח שליט"א ניצב איתן מול עולם נבוך ומבולבל. מול כלי התקשורת שדיברו על מלחמה חובקת עולם ועל נשק כימי, הלכו וגברו הביטויים בשיחות על סימני

indd 11 13/10/2014 12:47:11

הגאולה, על הבטחת הקב״ה ״בני אל תתייראו – הגיע זמן גאולתכם״, ועל התגלותו של מלך המשיח שמשמיע לישראל את בשורת הגאולה.

בעיצומה של הסערה שפקדה את העם היושב בארץ הקודש, נעמד אי מי שמצא לנכון לשפוך נפט למדורת החרדה. בדברים שנשא לתלמידיו תיאר את המאורעות כעונשים מבהילים מהקב״ה על חטאי עם ישראל, חלילה, ולא נחה דעתו עד שהבטיח – רח״ל – ׳שואה׳ נוספת המתרגשת לבוא. למרבה הצער, הדברים התפרסמו וקיבלו הד, מה שעלול היה להחליש את רוחם של עם ישראל המבולבל בלאו הכי.

בדיוק אז, זקוק היה העם לזריקת עידוד מיוחדת מנשיא הדור ומנהיגו. ואכן, בשיחות שנשא אד״ש באותם הימים, הוא התייחס בחריפות לדברי הבלע ומחה בהם בתוקף. הרבי הסביר באריכות את מעלתו של עם ישראל, את ההסתכלות האמיתית על מהותו הפנימית, נשמתו האלוקית של כל יהודי. את הדיבורים על עונשים חמורים משמיים, הגדיר הרבי כ׳היפך האמת, היפך כבודו של הקב״ה, והיפך כבודן של ישראל׳.

[כבר היו דברים מעולם, בשנה שלפני כן – כאשר השמיע הלה ביטויים אומללים בגנותם של ישראל, ותיאר את בני הקיבוצים כ׳אוכלי שפנים וחזירים׳. הרבי יצא מגדרו ובשיחת השבת שלאחר מכן, ש״פ ויקרא תש״נ, הקדיש שיחה ארוכה ומיוחדת לענין מעלתו של עם ישראל והזהירות מדיבורים הפוגעים בכבודם, והודיע ״שכל הדיבורים הקשים על בנ״י יבטלו כעפרא דארעא ולא ישאר מהם שום רושם כלל״].

מעשה אמיץ של חסיד מזן אחר

לנושא זה הקדיש הרבי מספר שיחות - בעשרה בטבת, ובשבתות שלאחריה, פרשת ויחי, פרשת שמות ופרשת וארא. בכולן התייצב הרבי לימינו של עם ישראל, ביטל מכל וכל את רושמם של הדברים והבטיח כי כל המאורעות הם רק לטובת עם ישראל.

ר' טוביה שי' פלס

החסידים הרגישו, כי שיחות מיוחדות אלו המרגיעות ומעודדות את עם ישראל, חייבות לקבל תהודה רחבה יותר מהרגיל. וכך קם הרה"ח ר' טוביה פלס והדפיס את הקונטרס משיחות עשרה בטבת וש"פ ויחי שהוגהו ע"י הרבי, בכותרת ההיסטורית - 'דבר מלכות'.

כאשר יהודי ברחוב רואה את הכותרת "דבר מלכות - מתורתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש", לא יעזרו הסברים שמדובר על "מלכו של עולם", הוא מבין בלי התחכמויות מיותרות שהחסידים מתכוונים לפירוש הפשוט של המילים - דברים שנאמרו מפי המלך...

כאשר יהודי ברחוב רואה את הכותרת "דבר מלכות - מתורתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש", לא יעזרו הסברים שמדובר על "מלכו של עולם", הוא מבין בלי התחכמויות מיותרות שהחסידים מתכוונים לפירוש הפשוט של המילים - דברים שנאמרו מפי המלך...

היה זה מעשה אמיץ מעין כמוהו. אף אחד מהחסידים לא ידע כיצד יתקבל הדבר בקודש פנימה, והאם יגרום הדבר לנחת רוח, או שמא להיפך חס ושלום...

אך הדבר קם והיה, ומאותה שבת ואילך החל הקונטרס לצאת בארץ הקודש תמידים כסדרם, כשהוא מכיל את ההתוועדויות המוגהות של השבת האחרונה כפי שהגיהם הרבי עבור שבועון כפר חב"ד, מאמרים שהגיה הרבי מלך המשיח ואגרות קודש.

ומשהותרה הרצועה, לא ידע הרב פלס מנוח. משבוע לשבוע גדלה הפצת החוברות, והם הגיעו לכל פינה ברחבי הארץ. מתחנות האוטובוסים במטולה שבצפון הארץ, ועד לחדרי האוכל בקיבוצים של 'השומר הצעיר' באזור אילת. "ומלאה הארץ דעה את השם".

לקראת י״א ניסן צברה הפצת הקונטרס תנופה, כאשר הקונטרס הגיע והחל להיות מחולק גם בבית חיינו.

בעקבות דברי הרבי אודות לימוד עניני משיח וגאולה - הדפיס הרב פלס קונטרס ״דבר מלכות״ מיוחד, החוברת הי״ב במספר, ושלא כבמתכונתו הרגילה - כלל ארבע שיחות שבהן ״חידושים וביאורים בהל׳ מלכים״.

ההוראה המפתיעה של הרבי

למרות החשמל באוויר, איש לא ציפה להפתעה שהתרחשה ביום שני, ט״ו אייר, גבורה שבהוד. כשיצא הרבי מחדרו הק׳ לתפילת מנחה, מסר למזכירו, הרב יהודה לייב גרונר, את החוברת ״דבר מלכות״ קונטרס י״ב, באומרו (תוכן): ״שידפיסו כפי שהוא, עם ההקדשה, לחלוקה הלילה אחרי מעריב״, ואחר-כך נכנס למעלית.

המקובל שלא הכיל את הגילויים המופלאים

הרה״ח הרה״ת מנחם זאב ע״ה הלוי גרינגלאס, מי שהיה משפיע בישיבת תות״ל מונטריאול ובעל ידע עצום בחסידות ובקבלה, עד כדי שהרבי התבטא עליו בהזדמנות מסויימת ״מיין מקובל״ (המקובל שלי), כתב בתחילת חודש תמוז תנש״א מכתב לאחד מידידיו, בו הוא כותב לו על השתוממותו הגדולה מהגילויים המופלאים שיש בשיחות והמאמרים שהרבי מוציא לאחרונה:

עומדים אנו עכשיו בעזרת השי״ת בתקופה היותר רצינית, השיחות קודש והמאמרים (שיוצאים-לאור עם ההערות ומראי מקומות וכו׳) שמתגלים באחרונה, המה ממש גילויים מלמעלה למטה, הלא אין אנו כלים לזה כלל, רק בהשגחה פרטית זכינו להיות דור האחרון של גלות ודור הראשון של הגאולה, וממילא כפירוש הבעש״ט נ״ע: ״הוא יכלכלך״, הקב״ה יעשך ״כלי״ וכו׳.

צריכים פשוט ללמוד היטב כל מאמר ומאמר ג׳-ד׳ פעמים לכל הפחות ואח״כ לחשוב בזה ז׳-יו״ד פעמים היטב היטב, כחצי שעה בכל פעם לכל הפחות, ואזי כולי האי ואולי יש לקוות אַז וועט זיך עפּעס צוקלעבען און דאָס טעפעל וועט זיך אַביסעלע אויסרייניקען [=שמשהו ידבק, והכלי יתנקה במקצת] וכו׳. ותן לחכם ויחכם עוד כו׳.

הייתה זו הפעם הראשונה שהרבי מלך המשיח עמד לחלק קונטרס המכיל את שיחותיו - עד אז חילק הרבי רק מאמרים. מעניין לציין גם שהרבי לא ביקש שיחליפו שם וכדומה, אלא דרש לחלק את הקונטרס ללא הגהות כלל, כפי שהוא. עוד כדאי לציין, כי חלוקה זו היא החלוקה היחידה בכל שנות הנשיאות של הרבי שליט"א - שהתקיימה ביום חול 'רגיל', ללא קשר לאיזה חג או מועד שקרב.

כשנכנס לבית-הכנסת, לאחרי שנגע במזוזה הסתובב לעבר הרב גרונר ואמר לו: "נאמר כמה מילים"... בדרכו למקומו עודד את שירת הקהל "שישו ושמחו בשמחת הגאולה", אך כשעלה על הבימה לא הסתובב כרגיל.

בסיום התפילה ניגש הרבי לסטנדר השני ופתח בשיחה שארכה כחצי שעה בה התבטא הרבי בביטויים נפלאים אודות המשיח וביאתו - וכן דיבר על המסירת נפש של נחשון בן עמינדב שקפץ ל"נחשול שבים". במשך השיחה אמר הרבי ששני השמות של הצמח צדק הם שמותיו של משיח צדקנו - יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו תיכף ומיד ממש, ועד שנוכל לומר תיכף ומיד ממש בהמשך לדיבורים אלו - הנה זה בא - שבא כבר בעבר, והתבטא על שנה זו באומרו שהיא "שנת הגאולה האמיתית והשלימה", "ראנו נפלאות".

את השיחה סיים במילים: "וללא פשטל'ך, רק גאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש, וממש ממש".

.indd 15 13/10/2014 12:47:12

מעניין לציין גם שהרבי לא ביקש שיחליפו שם וכדומה, אלא דרש לחלק את הקונטרס ללא הגהות כלל, כפי שהוא. עוד כדאי לציין, כי חלוקה זו היא החלוקה היחידה בכל שנות הנשיאות של הרבי שליט"א - שהתקיימה ביום חול 'רגיל', ללא קשר לאיזה חג או מועד שקרב

מיד לאחר מכן החלה חלוקת דולרים. בעת החלוקה מסר הרב גרונר לר' שלום שי' יעקבסאָהן, חבר ה"ועד להפצת שיחות", את החוברת "דבר מלכות" **הוצאה מיוחדת** - קונטרס י"ב, על מנת להדפיסה בכמה אלפי עותקים, עבור החלוקה שתתקיים הלילה לאחרי תפילת מעריב. החוברת הועברה מייד לדפוס בניו ג'רזי - במקום בו מדפיסים תמיד את הספרים והקונטרסים שמחלק הרבי.

בדרך צאתו עודד הרבי בחוזק רב את הניגון ששרו אנ"ש והתמימים (עוד מאמצע החלוקה) - "**יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד**", ולעבר פמליית ר' דוד שי' נחשון הניף את ידו הק' בסיבוב שלם.

השיחה המופלאה עוררה רבים. חסידים רבים חתמו על קבלת המלכות בעקבות שיחה זו. אחר-כך רקדו בחוזק בבית-הכנסת (עם הניגון הנ"ל) ב"שטורעם", וכן השמיעו חזרה בטייפ מהשיחה.

3 שעות חלוקה. 6,500 קונטרסים!

אם בכל חלוקה היו מגיעים חסידים רבים, נקל להבין כמה מאנ"ש הגיעו לחלוקה שהרבי מלך המשיח עצמו מודיע עליה מראש. לפני תפילת מעריב היה בית-הכנסת מלא מפה אל פה בקהל עצום כמו בליל הקפות, מאנשים, נשים וטף שהגיעו מכל השכונה "כאן צוה ה' את הברכה" וכן משאר השכונות. כמו כן הגיעו מהרבה מקומות שבערי השדה כגון מונטריאול, שיקגו ודטרויט. מכל מקום שהיה במרחק טיסה סביר הגיעו חסידים על מנת לזכות לקבל את המאמר שהרבי הודיע שהוא הולך לחלק.

כשנכנס הרבי למעלית אמר משהו לרב גרונר בקשר לחלוקת הקונטרס. הרבי נכנס לתפילה בשעה 8:35 כשפניו הק' זוהרות ומאירות, ובכל הדרך עודד בחוזק את שירת הקהל "שישו ושמחו בשמחת הגאולה", ובמיוחד כשעלה על הבימה שאז הסתובב כרגיל והניף את ידו הק' פעמיים לעבר הקהל.

אחרי התפילה הכריז הגבאי ר' זאב יחזקאל הכהן שי' כ"ץ בשם המזכירות שמכיון שהקונטרסים עדיין לא הגיעו, לכן תתקיים עתה הפסקה והחלוקה

תתקיים בשעה 9:00 לערך. אחר-כך התחיל הקהל לנגן "**יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד**" והרבי יצא מבית-הכנסת כשמעודד בעוז את השירה.

בשעה 9:00 הגיעו ארגזים מלאים בחוברות הנ"ל, והכניסום לעזרת נשים שבשדרת קינגסטון, משם העבירום לבית-הכנסת על הבימה של הרבי. בדף הראשון של כל חוברת היה מונח שטר א' של דולר.

בשעה 9:27 נכנס הרבי לבית-הכנסת, חגור בגאַרטעל ובסירטוק של משי (כרגיל), כשמעודד את שירת "שישו ושמחו בשמחת הגאולה". הרבי נגע בפרוכת כרגיל, ואז ניגש ישירות לשולחן החלוקה והתחיל לחלק את קונטרס "דבר מלכות", קונטרס אחד לכל אחד. עבור החסידים הייתה זו הפתעה מרעישה - שכן כמוזכר לעיל, הרבי אמר בשיחה כי הוא הולך לחלק 'מאמר', כשבפועל חילק שיחות! לחלק מאנ"ש מערי השדה הייתה ההפתעה מרעישה פי כמה - שכן לא ידעו כלל על קיומם של קונטרסי ה'דבר מלכות'.

בשעה הראשונה עברו גברים. הרבי היה נראה מאוד מרומם וחייך להרבה מהעוברים ובמיוחד לילדים לאלו שביקשו ברכה וכדומה ענה: "אמן" או "בשורות טובות", ולילדים שאמרו "תודה" ענה: "לבריאות". לילדים שאמרו "משיח נאַו" ענה: "אמן". לרבים מהעוברים סימן הרבי לעבר השטר של דולר המצורף (שלא יפול). כמו כן לכמה שעברו עם ילדים דייק הרבי לתת להם

החלק בתורה שבו אין אפשרות שתחדור הקליפה...

מהתוועדות של הרה"ח יצחק אייזיק שי' לנדא, ר"מ בישי"ג חח"ל צפת:

בשנים קודמות, היתה מלחמה עצומה על לימוד חסידות בישיבות שאינן ישיבות חב"ד. לא פעם ולא פעמיים בחורי ישיבה שרצו ללמוד תניא וחסידות, היו צריכים לעשות זאת במחתרת מחשש שביום שיתפסו - יסולקו מהישיבה. ואכן היה למנהלי הישיבות ממה לחשוש... ראו בפועל שבחורים שהתחילו ללמוד חסידות, לא עבר זמן רב עד שעברו לישיבות חב"ד. היה זה דבר ברור שמי שלומד חסידות, בסופו של דבר יהפוך להיות חב"דניק ויתקשר לרבי מלך המשיח, ומסיבה זו פחדו מנהלי הישיבות שהבחורים בישיבותיהם ילמדו חסידות.

היום המצב השתנה, היום רואים בפועל שקל להכניס לימוד חסידות לישיבות שאינן ישיבות חב"ד וישנם אפילו ישיבות שראשי הישיבות מגיעים ביזמתם ומבקשים מחב"דניקים שימסרו שיעורי חסידות בישיבה. ומה השתנה? מדוע היום זה כבר לא מפריע להם? לכאורה אחת הסיבות לכך היא, משום שנוצרה קליפה כזו, שאפשר ללמוד חסידות חב"ד מבלי להיות חסיד של הרבי, אפשר ללמוד תניא ולקוטי תורה אולם לשכוח על 'נותן התורה' - הרבי שבכל דור. ממילא, לא מפריע למנהלי הישיבות שהתלמידים שלהם ילמדו חסידות, שהרי בין כה וכה לאו דווקא שזה יגרום להם להיות חב"דניקים.

אנחנו כמובן צריכים לנצל את זה בכיוון החיובי. מכיון שכבר נמצאים במצב שהנהלות הישיבות לא מתנגדות ללימוד חסידות, עלינו לנצל את זה להיכנס אכן וללמד את הבחורים שם חסידות, אולם באופן שיודגש ויהיה ברור שיש רבי, יש נשיא הדור וצריך להתקשר אליו.

אולם יש חלק אחד בתורת החסידות שאליו לא חדרה קליפה זו, חלק שבו אין אפשרות ללמוד אותו ולהישאר עדיין במסגרת 'אוהד חב"ד', מחוץ לתמונה. החלק של שיחות ה'דבר מלכות'. בשיחות ה'דבר מלכות' ברור הענין שהרבי הוא מלך המשיח, שהרבי הוא נביא והוא יוליכנו לקראת הגאולה. יהודי שיקפיד על לימוד שיחות ה'דבר מלכות', אין אפשרות שהוא ימשיך להישאר אדיש. והוא יהיה מוכרח להפוך לחסיד נלהב של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח.

בידם דווקא, ושייקחו הם בעצמם. לאחד שעבר עם ילד קטן בידו סימן הרבי לראות באם גם הבן קיבל.

בשעה השנייה עברו נשים וטף. לנשים באות-בימים איחל הרבי: "שנים ארוכות בריאות". בשעה השלישית שוב עברו גברים, ובסך הכל החלוקה ארכה 3 שעות ו-5 דקות - מהשעה 9:27 עד 12:32, ובמהלכה חילק הרבי 6,500 קונטרסים!

טרם צאתו הביט הרבי לשמאלו לעבר העומדים שם (לראות באם כולם קיבלו), אחר-כך נטל שני קונטרסים (א' בצבע תכלת וא' בצבע ירוק), שאל את הרב גרונר האם כולם קיבלו, ואז ניגש לפרוכת (כשבדרכו מסדר את הגאַרטעל בב' ידיו הק') ונגע בה, הצביע שוב כשואל האם יש עוד שלא קיבלו, ויצא מבית-הכנסת ב"שטורעם" כשמעודד בחוזק רב בידו הק' (כששמחה רבה נסוכה על פניו הק') את שירת "שישו ושמחו בשמחת הגאולה".

הרבי נגע בפרוכת כרגיל, ואז ניגש ישירות לשולחן החלוקה והתחיל לחלק את קונטרס "דבר מלכות", קונטרס אחד לכל אחד. עבור החסידים הייתה זו הפתעה מרעישה - שכן כמוזכר לעיל, הרבי אמר בשיחה כי הוא הולך לחלק 'מאמר', כשבפועל חילק שיחות!

הרבי סותם את פיות המקטרגים

כאשר החלה ההפצה של הקונטרסים בארץ הקודש, היו מהחסידים שניסו להמעיט בגודל הענין ולומר שהרבי סך הכל 'מעלים עין' (ח"ו) ואף שההפצה תחת השער 'דבר מלכות' אינה גורמת נחת רוח, נמנע הרבי מלהטיל הוראות מעבר לים...

אך באותה שעה שהרבי - באתערותא דלעילא - החליט לחלק בעצמו את הקונטרס, סרו כל הספיקות והוברר לעין כל האמת המוחלטת: הרבי מאשר להפיץ בכל אתר ואתר את דבריו הק', עם החותמת שמבהירה בצורה הברורה ביותר כי יש מלך בישראל.

ומי יבוא אחר המלך?!...

דווקא!

לאורך הדורות תמיד היה לחסידים את ה'חוש' למצוא את ה'דווקא' שבכל דבר ועניין ולקיימו בדביקות נפלאה, מבלי להתפעל מאף מצנן ומלגלג • עכשיו צריך שיפול לנו ה'אסימון' ונבין שאכן הדברים נאמרו בנוגע אלינו, ואנחנו אלו שנבחרנו לכך • מאמר מיוחד מאת הרה"ח ר' **גרשון** שי' **אבצן**, ראש ישיבת תות"ל סינסנאטי, על חשיבות העיסוק בשיחות ה'דבר מלכות' דווקא

כבר בראשיתה של תנועת החסידות, נצרכו החסידים להזדקק לשירותיהם המפוקפקים של "סופרים שונים ומשונים", כדי לזכות להחזיק בידיהם עותק משובש של ספר התניא, בו הועלו על הכתב עלים ראשונים מתורתו של הרבי, אדמו"ר הזקן.

בדורות הבאים המצב לא השתנה. חסידים הוזילו את הונם כדי להשיג עותקים של כתבי חסידות, וששו על כל 'ביכל' נוסף שנפל לידיהם כמוצאי שלל רב. הם מעולם לא הסתפקו במה שיש בידיהם, ותמיד נותרו 'רעבים' למאמר חסידות נוסף.

אויף-צו-להכעיס, ככל שהתרבה השפע של הכתבים ומאמרי החסידות שראו את אור הדפוס, תמיד נותר מקום של כבוד בארון הספרים לקונטרס הטרי מתורתו של הרבי שיצא לאור זה-עתה. שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך, באיזו התלהבות יוקדת התקבלה השיחה של הרבי משבוע שעבר, ובאיזו ארשת פנים התקבל מאמר-חדש-מגוף-כתב-יד-קודש-אדמו"ר-המהר"ש-בהוצאה-ראשונה...

כי כן הוא טבעה של הנפש החסידית: מתרפקת היא בחבלי עבותות התקשרות ואהבה על השיחה האחרונה שנשמעה מפי המלך, על ההוראה החדשה שיצאה מבית מדרשו, ועל העידוד האחרון בידו הקדושה.

וכשם שמעולם לא פסקה ישיבה מאבותינו, כך גם מעולם לא סרו קושיות המנגדים מבית ומחוץ. המתנגד שואל "וכי אין עוד חלקים בתורה שאתם מתעקשים ללמוד דווקא את תורת החסידות?", ו'המתנגד אשר בקרבך' שואל: "וכי אין עוד שיחות של הרבי שאתם מתעקשים ללמוד דווקא את שיחות ה'דבר מלכות'?"...

ומה ביכולתו של השפיץ הצעיר לעשות? משום מה לחסידים לאורך הדורות תמיד היה את ה'חוש' למצוא את ה'דווקא' שבכל דבר ועניין ולקיימו בדביקות נפלאה, מבלי להתפעל מאף מצנן ומלגלג...

התופעה שהחלה אי-שם בהרי הגליל עם קבוצה מבודדת של כמה צעירים, הלכה והתרחבה עד שהפכה לעובדה מוגמרת המוכרת ומצויה בין שורות החסידים. כבר במוצאי שבת - כששאריות הסלטים מההתוועדות של שבת עדיין מפוזרים בכל פינה - מתיישבים התמימים ללמוד את השיחה השבועית, ולמחרת בצהריים הספרים נפתחים שוב (הפעם בעיון...), בשעת ארוחת הערב מוקראים בקול משפטי המחץ, וחוזר חלילה.

וכמו במעמד קבלת התורה שישראל הקדימו נעשה לנשמע עוד לפני שהבינו את הכתוב בתורה, כך גם בקבלת ה'תורה חדשה', הקדימו התמימים נעשה לנשמע ומסרו נפשם על לימוד ה'דבר מלכות', לעיתים עוד לפני שהשכילו והשיגו את הטעמים לחשיבות הענין.

כי כן הוא שבעה של הנפש החסידית: מתרפקת היא בחבלי עבותות התקשרות ואהבה על השיחה האחרונה שנשמעה מפי המלך, על ההוראה החדשה שיצאה מבית מדרשו, ועל העידוד האחרון בידו הקדושה

אך מי שמתעקש לשמוע כדאי לו לקחת כיסא ולשבת, כי יש הרבה מה לשמוע...

• • •

בשנות הנפלאות התחולל שינוי אדיר בעולם. סליחה, הוא לא התחולל מעצמו, היה מי שחולל אותו. הרבי מלך המשיח הודיע שגמרנו להכין את העולם לגאולה. מעתה אנו עומדים על סף תקופה חדשה.

מהפיכה זו, חדרה בכל שלושת הרבדים של הבריאה, בעולם-שנה-נפש. **העולם** הזדכך והתעלה, הרבי הודיע כי אנו נמצאים **בשנה** שמלך המשיח נגלה בו, והודיע כי על כל אחד ואחת להעמיד את **הנפש** שלו במעמד ומצב של גאולה.

ומצד כל שלושת הענינים האלו, **מוכרחים** ללמוד ׳דבר מלכות׳.

ולא, לא רק בתור הוספה והשלמה לעבודת ה׳ האישית, אלא בתור תנאי הכרחי להתחלת העבודה, כי בלי ללמוד את השיחות האלו, חסר הבסיס הכי עיקרי ויסודי לעבודתו של חסיד בדור השביעי.

להיות של הרבי

לאורך ההיסטוריה היהודית, על כל דור הוטלה שליחות מיוחדת, כחלק מהתפקיד הכולל להביא לתכלית הבריאה - ביאת משיח צדקנו. בכל תקופה הייתה נקודה מיוחדת שהיא הקו המנחה של אותו זמן, ובלעדי העיסוק בה, חסר נשמת ועצם הענין של אותה התקופה, על אף שבזמנים אחרים זה לא הי׳ כל כך נדרש.

כך מצאנו אצל רבותינו נשיאינו, אשר לכל דור היה תפקיד וענין מסוים אליו הורונו רבותינו להתמסר במיוחד. ענינו של אדמו״ר הזקן היה להחדיר ענינים אלוקיים לשכל - חכמה, בינה ודעת - של האדם, ובדור שלאחמ״כ, אדמו״ר האמצעי לימד עניני חסידות באופן של ״רחובות הנהר״ והסברה רחבה יותר של עניני החסידות, וכן הלאה.

בזמנו של אדמו״ר הריי״צ בתקופת הרדיפות ברוסיה הקומוניסטית, היה עיקר העניין ייסוד חדרים לתינוקות של בית רבן, למען הענקת חינוך יהודי טהור לילדי ישראל, ובענין זה פעל ב׳שטורעם׳ הכי גדול וכו׳, וכך דרש גם

מהחסידים עד כדי מסירות נפש.

ועד כדי כך הגיעו הדברים, שבאותה תקופה קיים אדמו"ר הריי"צ התוועדות מיוחדת בה השתתף החסיד ר' איצ'ה דער מתמיד - שכפי הידוע היה ירא-שמים מופלג וענק בתורה, הן בתורת הנגלה והן בתורת הנסתר, עובד ה' בכל כוחו ונפשו ונודע גם בהתקשרותו האיתנה לרבו. באותה התוועדות פנה הרבי לר' איצ'ה ואמר לו:

ר' איצ'ה דער מתמיד

"הערט זיך איין, איצ'ה: טוסטו אין תשב"ר - ביזטו מיינער, און טאָמער ניט - ביזט טאקע איצ'ה, אָבער ניט מיינער"... [= הקשב ושמע, איצ'ה: אם הינך עוסק בתשב"ר - הרי אתה "שלי", ובאם לאו - אמנם אתה איצ'ה, אבל אינך "שלי"...].

אם אינך עוסק בדבר העיקרי אותו הרבי דורש כעת, הרי שחסר לך חלק עיקרי בהתקשרות לרבי בתור חסיד.

ודוגמא נוספת מגאולתנו הראשונה: בנוגע לגאולת מצרים מביא הרבי דבר מופלא. אנשים שבכללות התורה ומצוות היו בבחינת רשעים ועד לסוחבי פסל מיכה, עובדי ע"ז, אבל הסכימו להיגאל - נגאלו. ולאידך גיסא, צדיקים שלא רצו להיגאל - לא יצאו ממצרים ומתו בשלושת ימי האפילה.

כיצד נוכל להבין דבר זה?

נקודת הביאור היא, שבאותו הזמן, הדבר שהאיר בעבודת ה' היה הגאולה ממצרים. מי שהשתלב והתבטל לענין עצמי זה - נגאל, ומי שלא - לא.

בגאולה העתידה, כפי שמוסבר באותה שיחה, כולם ייגאלו, אבל ההוראה לזמננו נותרה בעוצמתה. עלינו להיצמד לענין העיקרי אותו דורש מאיתנו הרבי בתקופה זו.

בפעם האחרונה לעת-עתה בה זכינו לשמוע את דבריו של הרבי לצבא השלוחים במעמד כינוס השלוחים העולמי, הודיע הרבי באופן ברור כי מצב העולם השתנה. השלוחים עומדים כבר מזמן לאחר מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר סיימו את השליחות.

כלומר, במילים אלו בישר הרבי לקהל החסידים, כי אכן לאחר עבודה בת עשרות ויותר שנים בהם עסקו בהנחת נדבך מעל נדבך בעבודת הפצת המעיינות, זאת על מנת להגיע לשלימותו של הבנין עליו עמלים שנים כה רבות - הגאולה האמיתית והשלימה - הנה הגענו סוף סוף לזמן בו סיימו את עבודת הפצת המעיינות הנדרשת לצורך זה.

למד 'דבר מלכות' ונהיה חב"דניק

מעשה בבחור ישיבה ליטאי, מצליח וכשרוני, שיום אחד למד עם מישהו את שיחת ה'דבר מלכות' של שבת פרשת שופטים תנש"א, ולפתע גילה את תגלית חייו: הרבי מליובאוויטש הוא נביא, ועל פי תורה חייבים לשמוע לכל מה שהוא אומר!

הבחור היה מופתע לחלוטין. הוא מעולם לא שמע את זה עד אותו יום... בו במקום פתח את הרמב"ם בהלכות יסודי התורה (- הרמב"ם ממנו מוכיח הרבי שנשיא דורנו הוא נביא) ולמד את הרמב"ם בעיון ובשימת לב לכל פרט. כמובן שהוא גילה שכדבריו של הרבי כן היא האמת - שמדברי הרמב"ם עולה שכ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח הוא נביא ה'.

עם התגלית המרעישה שבידיו, חזר הבחור לישיבה שלו וניסה למצוא מישהו שיוכל לפרוך את שיחתו של הרבי ולהסביר אחרת בדברי הרמב"ם. הוא עבר מהר"מ אל המשגיח, מהמשגיח אל ראש הישיבה, מראש הישיבה לרבנים גדולים אחרים מחוץ לישיבה, אולם אף אחד לא יכל להשיב על דבריו, אף אחד לא הצליח לפרוך את הפשט הפשוט ברמב"ם, ממנו עולה כי הרבי הוא נביא. כשהבין סוף סוף אותו בחור שזוהי האמת ואיש בעולם לא יצליח לפרוך אותה - הלך ונעשה חב"דניק...

והרבי המשיך והבהיר בצורה הברורה ביותר, שהיות והסתיימה העבודה של הפצת המעיינות, לכן כעת יש עבודה חדשה שהיא ה'שער' לעניני השליחות של כל אנשי הדור: "**הדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות**, הוא: לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש, כדי שיוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות!".

ממילא, היות ומצב העולם השתנה ואנו עומדים בתקופה חדשה לגמרי שלא היה כמותה מאז ומעולם, הרי שכדי לדעת מה מוטל עלינו לעשות, מוכרחים ללמוד את אותן שיחות בהן הבהיר הרבי את מעמדנו ומצבנו כעת, ואת העבודה שעלינו לעשות כעת בהכנת העולם לקבלת פני משיח צדקנו.

יוצא שאין מנוס מלעמול שוב ושוב ולהתייגע עד מיצוי הנפש על לימוד שיחות ה'דבר מלכות', כי רק בהן נמצא מרגוע לנפשנו להבין היטב מהי בעצם עבודת השליחות של זמננו זה. בלי שנלמד וניישם את דברי הרבי בשיחות אלו, לא נוכל לדעת מהו הענין העיקרי שנדרש היום בעבודת השליחות ולא

התופעה שהחלה אי-שם בהרי הגליל עם קבוצה מבודדת של כמה צעירים, הלכה והתרחבה עד שהפכה לעובדה מוגמרת המוכרת ומצויה בין שורות החסידים. כבר במוצאי שבת - כששאריות הסלטים מההתוועדות של שבת עדיין מפוזרים בכל פינה - מתיישבים התמימים ללמוד את השיחה השבועית, ולמחרת בצהריים הספרים נפתחים שוב (הפעם בעיון...), בשעת ארוחת הערב מוקראים בקול משפטי המחץ, וחוזר חלילה

נוכל להתקשר בהתקשרות שלימה לרבי מלך המשיח שליט"א.

להיות ריאלי

לא זו אף זו, מאז חודש ניסן של שנת ה'תנש"א, החלה התגלותו של מלך המשיח ונכנסנו לתקופה חדשה. לא רק המצב בעולם השתנה, לא רק שחל שינוי מהותי בתפקידנו כשלוחיו וחייליו של נשיא הדור, אלא חל שינוי מהותי בזמן בו אנו נמצאים.

זכינו לחיות בדור הגאולה, זכינו לחיות בזמן השיא של הבריאה, באותה תקופה מופלאה המחברת בין דמדומי הגלות להפצעת אורה של הגאולה.

עלינו הוטל "לחיות עם הזמן דימות המשיח", ובשביל לחיות את התקופה ולנשום את האוויר של משיח שהחל לנשוב בעולם, מוכרחים ללמוד את שיחות ה'דבר מלכות'.

עלינו הוטל "לחיות עם הזמן דימות המשיח", ובשביל לחיות את התקופה ולנשום את האוויר של משיח שהחל לנשוב בעולם, מוכרחים ללמוד את שיחות ה'דבר מלכות'.

כל השיחות שלפני כן, שבוודאי נאמרו באופן דשכינה מדברת מגרונו של משה שבדור וגדושות בביאורים נפלאים וגאונות מבהילה בכל פרד"ס התורה - הינם שיחות בתקופה שטרם התגלותו של מלך המשיח. ומבלי להפחית ח"ו בחשיבות הלימוד בהם וההכרח הגמור להיות בקיא בתוכנם - לאחר שהרבי העיד ברורות, כי שנת תנש"א זוהי השנה שמלך המשיח נגלה בה, ובשנה זו משיח צדקנו התגלה בכל התוקף, ואשר נמצאים אנו כבר בימות המשיח - הרי השיחות אותם אמר הרבי מתקופה זו ואילך, הינם שיחות מאיתם שואפים אנו אויר ואורח חיים שונה לחלוטין, אויר מהתקופה שלאחר התגלותו של מלך המשיח.

ובפרטיות, רק מי שלומד את השיחות הללו, וב'קאָך' הראוי בלימוד השיחות, יוכל לדעת מהי התגלות מציאותו של מלך המשיח, ואשר צו השעה של עם ישראל כעת הוא, לקבל את מלכותו של מלך המשיח.

וגם בזה הורה לנו הרבי את דרכנו הסלולה בש"פ בלק ה'תנש"א: "**וע"ד המדובר בתקופה האחרונה בנוגע להוספה המיוחדת בלימוד התורה בעניני גאולה ומשיח - לא (רק) בתור "סגולה" למהר ולקרב ביאת המשיח והגאולה, אלא (גם ו)בעיקר כדי להתחיל "לחיות" בעניני משיח וגאולה, "לחיות עם הזמן" דימות המשיח . . ע"י לימוד התורה בעניני הגאולה מתעלה למעמד**

ומצב של גאולה, ומתחיל לחיות בעניני הגאולה, מתוך ידיעה והכרה והרגשה ש"הנה זה בא".

"לחיות עם הזמן" פירושו לחיות עם ההווה. על בסיס זה נאמר "לחיות עם הזמן - עם פרשת השבוע". וכך בענינו, הרבי דורש לימוד בעניני המשיח והגאולה, על מנת "לחיות עם הזמן" - ד... ימות המשיח.

לדקדק עד כדי הוראה פרטית

כידוע, בתקופה שלאחר הסתלקות כ"ק אדמו"ר הריי"צ, עורר רבות כ"ק אדמו"ר שליט"א על לימוד שיחותיו של הרבי הריי"צ שנאמרו בשנה האחרונה בחיים חיותו בעלמא הדין - תש"ט-י'. דוגמא מוחשית, עד כמה ניתן לדייק במאמרים ובשיחות נתן הרבי בעצמו לחסיד הידוע ר' ניסן נעמנוב.

היה זה בחודש אדר ה'תש"י. ר' ניסן שהיה מקושר בכל נימי נפשו לכ"ק אדמו"ר הריי"צ, עמד בדילמה קשה. ההכנות לחתונה של בתו כבר היו בעיצומם, אך הוא הרגיש שלא שייך שהוא יעשה חתונה ביום י"א אדר תש"י - היום בו מסתיימים ה'שלושים' על הרבי הריי"צ נ"ע.

הוא החליט לפנות לרבי מלך המשיח שליט"א ולשאול לחוות דעתו. במכתב מיוחד מתאריך ה' אדר תש"י, עונה לו הרבי בצורה ברורה (אג"ק ח"ג ע' רמב-ג): **"לפי עניות דעתי ישמח את החתן והכלה בניגוני חב"ד . . והנה, במאמר שליום ההסתלקות ישנם כמה וכמה בעל שם'סקע ווערטער ופתרון שאלתו, כמו שכתבתי לעיל, הוא לפי עניות דעתי שם ריש פרק ה', ובטח ישמע - דערהערן - מה שכתוב שם ריש פרק ה', וישמיע להחתן וכלה ולכל המסובין".**

ומה כתוב במאמר 'באתי לגני' ריש פרק ה'? - שרב שמואל בר רב יצחק היה מרקד לפני הכלה עם בד של הדס, באופן של 'שטות דקדושה'. ובסופו של דבר - "אהני לי' שטותי' לסבא".

אם כך כתב הרבי הריי"צ במאמר האחרון, הרי זה סימן ברור שצריך לקיים את החתונה בזמן - פסק הרבי שליט"א. עד כדי כך צריכה להיות ההסתכלות שלנו, שאפילו דבר שהרבי הזכיר כביכול בדרך אגב בשיחות השנה האחרונה, גם ממנו ניתן ללמוד הוראה **פרטית** לחיים הגשמיים שלנו!

כעת הוא הזמן לקבל החלטה בנפש להתחיל 'להתעמל' ולהתייגע לחקוק את השיחות בלב ובמוח, עד שיצא עש"ן (עולם שנה נפש) מהאוזניים, עש"ן סמיך שכזה שייתמר מעלה-מעלה לשמי רום, עד שלא יהיה ניתן להבחין בינו לבין עננֵי שמיא, ובין שניהם לבין ענן הקטורת ואדי הזיעה וה'לחיים' בריקודי השמחה על התגלות הרבי שליט"א משיח צדקנו...

ההבדל בין שני אופני הלימוד, נראה ברור. יש צורך אף בלימוד בתור סגולה לזירוז הגאולה, ולצורך זה מספיק ללמוד את הענינים המבארים את יעודי הגאולה וכדומה, אך לימוד שכזה אינו מספיק לעת זו, באשר הלימוד בענינים אלו, לא יגרום לאדם לחיות עם הזמן **ההווה**, שהוא הזמן דימות המשיח (כפי שהעיד כ"ק אד"ש מה"מ), לימוד זה הינו **סגולה** לזירוז הגאולה.

דוקא על ידי לימוד השיחות מהתקופה האחרונה, אשר - כדברי הרבי בשיחה דלעיל - בתקופה זו חל שינוי מפתיע בנוגע לגאולה, המהוה גורם לשינוי באופן הלימוד הנדרש כעת, באשר בתקופה זו מלך המשיח נתגלה, ואף "מלך המשיח (כבר) בא", נוכל אכן לחיות עם הזמן - לחיות עם ימות המשיח. דהרי מובן שבלימוד השיחות האחרות, שנאמרו לפני תקופה מיוחדת זו, לא נוכל ללמוד על מצבינו זה, שלא היה מעולם, ומובן שלא לחיות עם הזמן הזה.

והמציאות מדברת בעד עצמה. רואים בחוש שהלימוד בקביעות בדבר מלכות הוא הוא סם החיים והתרופה להתעוררות בכל עניני גאולה ומשיח. דווקא לימוד זה מעורר, יותר מכל חלק אחר בתורת הגאולה בכלל, לצפות ולהאמין בהתלהבות ובקאָך בהתגלות המהירה והשלימה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א תיכף ומיד ממש.

הגאולה כבר כאן, השאלה היא איפה אני

ובפרטיות יותר, ועם שימת דגש 'ברחל בתך הקטנה', השינוי העיקרי שצריך להתחולל בעקבות כל האמור לעיל, הוא השינוי **בנפש**.

הרבי יכבוש את **העולם** גם בלי ה'עזרה' שלי, זמן הגאולה כבר הגיע, ו"ברצוננו או שלא ברצוננו", שנת תנש"א הייתה ה"שנה שמלך המשיח נגלה בה". עכשיו צריך שיפול **אצלנו** ה'אסימון', שנבין שאכן הדברים נאמרו בנוגע **אלינו**, ואנחנו אלו שזכינו לחיות בזמן הגאולה.

ובשביל זה צריך ללמוד עניני גאולה ומשיח **אליבא דנפשי'**, מתוך התבוננות והעמקת-הדעת, לתקוע מחשבתנו בענין זה.

ייתכן כי הדבר אפשרי גם על ידי לימוד שיחות אחרות בעניני גאולה ומשיח, אפשרי כי תמורת מאמץ לא מבוטל אפשר להגיע לידי כך גם על ידי לימוד נבואת יחזקאל, אך כל מי שלא מתעקש ללכת עקום מבין בפשטות שהדרך הישרה הקלה והמהירה לכך היא לימוד אותן שיחות שבהן דיבר הרבי על התקופה **שלנו**, ודיבר **אלינו**, על העבודה **שלנו**.

• • •

ריבוי פעמים חזר הרבי על פתגם רבותינו נשיאינו, שכפי שהאדם מעמיד את עצמו בשבת בראשית, כך תימשך השנה כולה.

כעת הוא הזמן לקבל החלטה בנפש להתחיל 'להתעמל' ולהתייגע לחקוק את השיחות בלב ובמוח, עד שיצא עש"ן (עולם שנה נפש) מהאוזניים, עש"ן סמיך שכזה שייתמר מעלה-מעלה לשמי רום, עד שלא יהיה ניתן להבחין בינו לבין עננֵי שמיא, ובין שניהם לבין ענן הקטורת ואדי הזיעה וה'לחיים' בריקודי השמחה על התגלות הרבי שליט"א משיח צדקנו...

כיצד ייתכן שמשיח כבר "בא" אבל טרם זכינו ל"ביאת המשיח"?

כאשר לומדים לעומק את הספר "בשורת הגאולה", מקבלים מבט חדש על כל העניין • לא מדובר רק בדברי עידוד של הרבי, שעוד מעט מגיעה הגאולה, אלא זה עצמו שהרבי מבשר "ענווים הגיע זמן גאולתכם" - זהו השלב העיקרי ביותר בהתגלותו של מלך המשיח • ראיון מעמיק עם הרב **שמואל חיים בלומינג**, עורך הספר "בשורת הגאולה" - על ייחודיותו של הספר, והחידושים שעולים תוך כדי עיון בשיחות הרבי שלוקטו בו

בראש חודש מנחם אב תשנ"ג יצא לאור הספר "בשורת הגאולה". במבט ראשון, מדובר רק בליקוט של קטעי שיחות מהשנים תש"נ-תשנ"ב העוסקים בנושא בשורת הגאולה. אולם כבר בדף השער של הספר אפשר להבין שלא מדובר ב'עוד ליקוט', אלא בספר מיוחד. בדרך כלל, נוסח השער בספרי ליקוטים הוא "מלוקט משיחות וכו'", אולם בספר שלפנינו נכתב כך: "בשורת הגאולה - מאת כבוד קדושת אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן מליובאוויטש". לאמר: אין זה ליקוט, אלא **זוהי בשורה הגאולה של הרבי!**

על המשמעות העמוקה של שם הספר, שוחחנו עם הרב שמואל חיים בלומינג, מי שזכה לערוך את הספר המיוחד. אך תחילה ביקשנו מהרב בלומינג לספר לנו **מה המטרה בהוצאת הספר.**

הרב בלומינג: כפי שידוע לכולם, בשנים תנש"א-נ"ב היתה התעוררות עצומה בענייני גאולה ומשיח, והציפייה להתגלות המשיח היתה ממשית וחדורה בחיים היום-יומיים של עדת החסידים. גם לאחר האירוע הבריאותי

13/10/2014 12:47:16

בכ״ז אדר א׳ תשנ״ב, למרות ששת החודשים בהן לא זכינו לראות את הרבי (למעט הזדמנות אחת בחג השבועות תשנ״ב) - הציפייה לגאולה הלכה וגברה, וממש חיו עם התחושה שעוד רגע הכל משתנה, הרבי מתגלה ומוליך את כולנו לארצנו הקדושה בגאולה השלימה. בתשרי תשנ״ג החל הרבי לצאת לקהל, ועודד בחוזקה את שירת החסידים ״יחי אדוננו״, ובכך הוסיף חיות חדשה בענייני גאולה ומשיח, והפעילות הגדולה להחשת התגלותו.

במקביל לחיות המחודשת וההתעוררות העצומה, היו הרבה שאלות שעמדו בחלל האוויר. אנשים שאלו את עצמם כיצד ייתכן שדווקא כאשר הרבי אומר שהגענו לתקופת השיא של ביאת המשיח, מתחילה פתאום תקופה של העלם והסתר?

כבר בקיץ תנש״א, בעיצומה של אותה תקופה מיוחדת, דיבר הרבי על כך ש״ס׳קומט אָן שווער״, ישנו קושי להביא את החסידים לידי כך שיחיו בפועל ממש את ענייני גאולה ומשיח. הרבי אמר שהפיתרון לזה הוא על-ידי לימוד ענייני גאולה ומשיח. שכן כאשר הראש מתמלא בענייני הגאולה, בהכרח שזה ישפיע גם על הלב, ואחר-כך על כוחות המעשה.

באותה תקופה, שיחותיו של הרבי מהשנים תנש״א-תשנ״ב טרם נדפסו בספר. כך שהביטויים הנפלאים של הרבי מאותן שנים לא היו לנגד עיני החסידים. היו כאלה ששמרו את החוברות שיצאו מידי שבוע, אבל אינה דומה חבילת חוברות לספר שאפשר לעיין בו. רק לקראת קיץ תשנ״ג נדפסו ספרי השיחות. אבל גם אז, הביטויים הנפלאים של הרבי היו בבחינת נעלם עבור רוב ציבור החסידים. לכן, חשבתי שיש צורך להוציא לאור ליקוט מהביטויים הנפלאים של הרבי באותן שנים.

בנוסף: אני גדלתי בבורו פארק, ופעמים רבות הזדמן לי לשוחח בענייני הגאולה עם יהודים שאינם חסידי חב״ד. כאשר סיפרתי להם על הביטויים הנפלאים של הרבי אודות התקופה וכו׳ - הם התקשו להאמין שאכן הרבי

התבטא ביטויים כל כך ברורים וחדים. גם לצורך ההסברה מחוץ לחב״ד, היה צורך בספר שירכז את דברי הרבי.

ועיקר העיקרים: כאשר לומדים בכל שבוע את הביטויים הנפלאים של הרבי באותו שבוע, קשה לראות את התמונה הכוללת. האמירות של הרבי במשך אותה שנה וחצי מופלאה, היו עקביות מאוד, ומי שעוקב אחר מהלך הדברים יכול לראות שהרבי דיבר משנה סדורה בסדר התגלות המשיח.

כאשר הצעתי את הרעיון לפני חברי ה׳ועד להפצת שיחות׳ הם קיבלו את הרעיון וביקשו שאלקט את קטעי השיחות.

מה הסיבה לבך שהציטוט הראשון בספר הוא משיחת שבת פרשת ראה תש״נ, בה ציטט הרבי את הילקוט שמעוני המפורסם על ״שנה שמלך המשיח נגלה בו״, האם לא היו ביטויים נפלאים של הרבי לפני כן, במשך הקיץ של תש״נ?

אכן, ביטויים נפלאים היו גם קודם לכן. ובכל זאת החלטתי להתחיל את הספר משבת פרשת ראה תש״נ ואילך. הסיבה לכך היא פשוטה: זו היתה הפעם הראשונה שהרבי בישר לעם ישראל ש״הגיע זמן גאולתכם״. כל הציטוטים בהמשך הספר הם בעצם פירוט והסבר של הילקוט שמעוני שמובא בציטוט הראשון.

כדי להבין את זה, צריכים לחזור מעט אחורה ולהסביר את הרקע באותה תקופה:

באמצע חודש מנחם אב, החלו המאורעות במפרץ הפרסי. מלך פרס (זה סאדם) תקף את מלך ערב (זאת כוויית), וכווית פנתה ליטול עצה ועזרה מארם (זאת ארצות הברית), וכל אומות העולם נרעשו. בינתיים סאדם איים לשרוף את ארץ ישראל ר״ל, וישראל מתרעשים ומתבהלים.

אחד מתושבי שכונת קראון הייטס, יהודי בשם ר׳ אהרן קליין, תלה על הקיר ב-770, היכן שתולים את ההזמנות לחתונות, דף עם דברי הילקוט שמעוני. הוא ציטט מתחילת הקטע ״אמר רבי יצחק שנה שמלך המשיח נגלה בו״ עד סוף הקטע ״ואומר להם בני אל תתיראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם וכו׳״. כעבור יומיים, נוספו על הדף עוד שתי שורות: ״שנו רבותינו, בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם״. אחר-כך נודע שהוספת הקטע החדש היתה על-פי הוראת הרבי.

בשבת פרשת ראה תש״נ, היתה הפעם הראשונה שהרבי ציטט את הילקוט שמעוני בהתוועדות. גם בהתוועדות הוסיף הרבי את שתי השורות הנ״ל, כשהוא מתבטא שזה **ההמשך** של הקטע הקודם. כאשר מעיינים בילקוט שמעוני, מבינים שההוספה של הרבי היא חידוש מאוד גדול, ולמעשה הרבי קבע בזה את גדר ביאת המשיח.

השיא היה בשבת פרשת נשא תנש״א, כחודשיים לאחר כניעתו הסופית של שליט עיראק, אז קבע הרבי באופן ברור שבשנה זו ״נתקיימו [ההדגשה במקור!] דברי הילקוט שמעוני ״שנה שמלך המשיח נגלה בו״ . . ומאז (ובפרט בחודש ניסן, חודש הגאולה), עומדים כבר ״בשעה שמלך המשיח בא (״הנה זה בא״) . . ומשמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם״. במילים הכי ברורות הרבי אומר שאנו עומדים כבר בזמן שמשיח עומד ומשמיע לישראל את בשורת הגאולה!

בילקוט שמעוני, הנושא כולו מחולק לשני קטעים. הקטע הראשון מדבר על שנה שמלך המשיח נגלה בו, וכל הסיפור של מלך פרס וכו׳ ומסתיים בדברי ההרגעה של הקב״ה ״בני אל תתייראו וכו׳״. הקטע השני, מתחיל ב״שנו רבותינו, בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם״, ואחר-כך ממשיך המדרש ואומר כך: ״ואם אין אתם מאמינים, ראו באורי שזרח עליכם, באותה שעה מבהיק הקב״ה אורו של מלך המשיח וכל ישראל כולם הולכים לאורו של מלך המשיח ושל ישראל וכל אומות העולם באים ונופלים על פניהם לפני משיח ולפני ישראל, ואומרים נהיה לך ולישראל לעבדים וכל אחד מישראל 2800 עבדים יהיו לו״.

על פניו נראה כי המדרש מדבר על שתי תקופות: לפני ביאת המשיח, ואחר ביאת המשיח. כל הסיפור של מלך פרס מתרחש בשנה שמלך המשיח נגלה בו, אבל לפני התגלות המשיח בפועל. ואילו הקטע השני מדבר על התקופה שלאחר התגלות המשיח, כאשר מלך המשיח ניצח כבר את כל אומות העולם, עד שהם באים להיות עבדים של עם ישראל. אם אכן חלוקת הקטעים בילקוט שמעוני מסמלת את חלוקת התקופות - השורות שהרבי הוסיף, שייכות לתקופה שלאחר התגלות המשיח, וכפי שלכאורה גם משמע בפשטות מכך שמשיח עומד על גג בית המקדש.

אבל הרבי לומד פשט אחר במדרש. לפי דברי הרבי, שתי השורות אודות מלך המשיח שעומד על גג בית המקדש ומכריז "ענווים הגיע זמן גאולתכם" - שייכים לתקופה הראשונה, עוד בטרם התגלותו המוחלטת של מלך המשיח, שכבר אז - בשנה שמלך המשיח נגלה בו - כבר שומעים ממלך המשיח את בשורת הגאולה "ענווים הגיע זמן גאולתכם". מי שיעבור על הספר "בשורת הגאולה", יראה שבכל פעם שציטט את הילקוט שמעוני, דייק הרבי לצטט גם את השורות הללו. הרבי ממש הדגיש שבשורת הגאולה של מלך המשיח מתחילה עוד בזמן הגלות, לפני שכל אומות העולם הופכים להיות עבדים לישראל. באחת השיחות (ש"פ בראשית תנש"א) אף התבטא הרבי "וממשיך **ומסיים...**", היינו ששתי שורות אלו הם הסיום של הקטע הקודם.

למאי נפקא-מינה לאיזה תקופה שייכים שתי השורות הללו?

כפי שרואים בליקוט השיחות שבספר, הרבי לא סתם ציטט את הילקוט שמעוני, אלא הסביר שהמציאות שאנו רואים לנגד עינינו, היא זו המתוארת בדיוק רב בילקוט שמעוני. זאת אומרת שמדובר בתהליכים עכשוויים ואקטואליים. ולכן, כאשר הרבי אומר שגם שתי השורות אודות בשורת הגאולה של מלך המשיח, שייכות לקטע הקודם - זאת אומרת, שגם זה מתרחש באותה תקופה. במילים אחרות: בשיוך השורות הללו לקטע הראשון, הרבי אומר למעשה שדברי הילקוט שמעוני אודות משיח שעומד על גג בית המקדש, זוהי המציאות שמתרחשת בשנת תנש"א, אותה שנה שבה מלך פרס מתגרה במלך ערבי וכו'. הכול מתרחש בעולם הזה הגשמי באותו פרק זמן.

אם בתחילה הרבי רק רמז על כך בצירוף השורות הללו לקטע הראשון, הרי שבשבת פרשת חיי שרה תנש"א, לאחר שציטט את דברי המדרש, הוסיף הרבי ואמר: "כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה". זאת אומרת, שמלך המשיח כבר עמד על גג בית המקדש, והכריז "ענווים הגיע זמן גאולתכם".

כמובן שאמירה כזאת מעלה מייד את השאלה: הייתכן? הרי בית המקדש טרם נבנה, ואיך אפשר לומר שמלך המשיח עמד כבר על גג בית המקדש והכריז "ענווים הגיע זמן גאולתכם"? הרבי נדרש לכך בהערה באותה שיחה, ומבאר - על פי הידוע שפעמים רבות מדברים המדרשים ברמז ואין כוונתם לפשוטם של דברים - שבמילים "גג בית המקדש" מתכוון המדרש לרמז שהכרזתו של משיח תבוא מחוץ לארץ, שלא נתקדשה כמו ארץ ישראל, בדומה לגג בית המקדש שלא התקדש כמו בית המקדש עצמו.

אחר־כך, כאשר יצא קונטרס בית רבינו שבבבל, הוסיף הרבי גם סברה, שאי אפשר לומר שכוונת המדרש כפשוטו, שכן לאחר שבית המקדש בנוי כבר, לשם מה צריך המשיח להכריז שהגיע זמן גאולתכם, הרי כולם יודעים זאת כבר?! ועוד מוסיף הרבי ואומר בקונטרס בית רבינו שבבבל, ש"גג בית המקדש" הכוונה ל-770, ממנו הכריז הרבי באותה תקופה את בשורת הגאולה "הגיע זמן גאולתכם".

אכן בשנת תנש"א היתה תחילת ביאת המשיח, בכך שהרבי מלך המשיח עמד ופירסם את בשורת הגאולה. זוהי תחילת ביאתו. אלא שעדיין לא זכינו לשלימות ביאת המשיח, ולכן אנחנו עדיין בגלות

כל אותה תקופה דיבר הרבי על הילקוט שמעוני כמציאות שמתרחשת, אולם השיא היה בשבת פרשת נשא תנש"א, כחודשיים לאחר כניעתו הסופית של שליט עיראק, אז קבע הרבי באופן ברור שבשנה זו "**נתקיימו** [ההדגשה במקור!] דברי הילקוט שמעוני "שנה שמלך המשיח נגלה בו" . . ומאז (ובפרט בחודש ניסן, חודש הגאולה), עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא ("הנה זה בא") . . ומשמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם". במילים הכי ברורות הרבי אומר שאנו עומדים כבר בזמן שמשיח עומד ומשמיע לישראל את בשורת הגאולה!

מה כוונת הרבי כאשר הוא אומר שאוחזים כבר "בשעה שמלך המשיח בא" - האם כבר היתה "ביאת המשיח"?

כן ולא. במובן מסויים היתה כבר ביאת המשיח, אבל כמובן שעדיין לא זכינו לביאת המשיח במובן הפשוט של המושג.

דבריו של הרבי מדוייקים בתכלית, ומכיוון שלאחר המילים "בשעה שמלך המשיח בא", מצטט הרבי בסוגריים את לשון הפסוק "הנה זה בא", מובן שהרבי רוצה ללמדנו שביאת המשיח עליה מדובר, היא על דרך ביאת המשיח המדוברת בפסוק "הנה זה בא".

שלושת המילים "הנה זה בא" הם מתוך פסוק בשיר השירים "קול דודי הנה זה בא". במדרש רבה על המקום יש דיון על כוונת הפסוק. לאחר שמובאים שלוש דעות הסוברות שהפסוק מדבר על משה רבינו בשעה שהגיע למצרים לגאול את עם ישראל, מביא המדרש דעה רביעית, של רבי יהודה ורבי נחוניא, ש"זה מלך המשיח". ואומר המדרש שמדובר כאן על ביאתו של משיח לפני הגאולה בפועל, כאשר משיח מגיע לבשר לעם ישראל אודות הגאולה. בלשון הקודש, המילים "הנה זה בא" יכולים להתפרש בשני כיוונים. אפשר לומר שמדובר בלשון עתיד, שעוד מעט הוא מגיע; אולם אפשר גם לפרש בלשון הווה, שהנה הוא בא ברגעים אלה. המדרש בוחר לפרש שמדובר בלשון הווה, ולכן מפרש שמדובר על אותו שלב התחלתי, בו משיח מגיע בפועל ממש ומבשר לישראל אודות הגאולה.

בכך למעשה עונה הרבי על שאלות שאנשים יכולים לשאול: הרבי אומר שכבר עומדים בשלב שמשיח בא ועומד על גג בית המקדש - כיצד אפשר לומר כך, והרי איננו רואים לא את בית המקדש ולא את מלך המשיח?! על כך עונה הרבי בציטוט הפסוק "הנה זה בא" משיר השירים, שמלמדנו כי השלב הראשון בביאת המשיח, מתחיל כאשר משיח בא לעם ישראל ומבשר להם אודות הגאולה.

האם זאת ביאת המשיח לה ציפו בכל הדורות! הרי אנחנו עדיין עמוק בתוך הגלות...

ברור לחלוטין שביאת המשיח לה ציפו כל הדורות, היא שלימות ביאתו של משיח, כאשר יקבץ נדחי ישראל ויבנה מקדש במקומו וכו'. הדגשתי מקודם ש"הנה זה בא" מורה על השלב ההתחלתי בלבד של ביאת המשיח. לכן ברור שלא זו ביאת המשיח השלימה, לה אנחנו עדיין מצפים; ולאידך - חשוב לדעת שתהליך ביאת המשיח כבר החל בשנת תנש"א.

זאת התשובה לכל אלו ששואלים: הרבי אמר בשנת תנש"א, שהיא ה"שנה שמלך המשיח נגלה בה", ומתקיים כבר "בשעה שמלך המשיח בא", והנה אנחנו עדיין בגלות... - כי אכן בשנת תנש"א היתה תחילת ביאת המשיח, בכך שהרבי מלך המשיח עמד ופירסם את בשורת הגאולה. זוהי תחילת ביאתו. אלא שעדיין לא זכינו לשלימות ביאת המשיח, ולכן אנחנו עדיין בגלות.

איך ייתכן שמשיח בא, ואנחנו עדיין בגלות. האם אין זאת סתירה! כמו לומר שנמצאים בגאולה, אבל גם בגלות...

גלות וגאולה הם אכן שני מושגים וזמנים הפכיים. לא יתכן שנמצא בה בעת גם בגאולה וגם בגלות. אבל זמן ביאת המשיח אינה בהכרח זמן הגאולה. יכולה להיות ביאת המשיח בתקופה מסויימת, ורק לאחר זמן תהיה הגאולה. הרעיון הזה מופיע במילים ברורות ביותר בפירוש "שפת אמת" של האדמו"ר מגור, על מסכת ראש השנה (דף יא ע' ב), וכך הוא מגדיר זאת: "ביאת בן דוד לחוד, וגאולה לחוד". השפת אמת משווה את ביאת המשיח לביאתו של משה רבינו למצרים - כגואל ראשון כך גואל אחרון - כאשר משה רבינו הגיע למצרים, הרי הגיע הגואל, אבל הגאולה לא החלה. להיפך: פרעה הכביד את העבודה... רק לאחר למעלה משנה שלימה, במהלכה היו עשרת המכות, היתה סוף סוף הגאולה ממצרים. כך גם בביאת המשיח, תחילה יבוא המשיח, ואז ייתכן שהגאולה טרם תבוא. רק אחר-כך תבוא הגאולה.

כאשר הרבי החל לעורר אודות ביאת המשיח, אמרו אז המתנגדים, שלא ייתכן שמשיח יבוא בפועל ממש, שכן אז יתבטל ח"ו אחד מעיקרי האמונה - להאמין בביאת המשיח...

על רקע דבריו אלה של השפת אמת אפשר להבין את המציאות המורכבת בה אנו חיים כיום: מחד, כבר החלה ביאת המשיח (והדברים ברורים בכמה משיחותיו של הרבי, בהן קובע הרבי באופן חד-משמעי שכבר עברנו את התקופה שמשיח בא ואומר לישראל "ענוים הגיע זמן גאולתכם"). ולאידך, עוד לא היתה שלימות ביאת המשיח, במובן הפשוט שלה, ועדיין לא הגיעה הגאולה.

השפת אמת מגור

במשך מאות שנים אומרים יהודים בכל יום (ובחב"ד, שלא אומרים, הרי חושבים על כך) "אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח" - האם כעת צריך לשנות את הנוסח, שכן היתה כבר "ביאת המשיח"?

(בחיוך:) כאשר הרבי החל לעורר אודות ביאת המשיח, אמרו אז המתנגדים, שלא ייתכן שמשיח יבוא בפועל ממש, שכן אז יתבטל ח"ו אחד מעיקרי האמונה - להאמין בביאת המשיח...

לעצם העניין, בוודאי שטרם הגענו לשלב של "ביאת המשיח", עליו מדובר בנוסח "אני מאמין". כאשר מדברים סתם על "ביאת המשיח", הכוונה לשלימות ביאת המשיח, ועל-כל פנים לשלב מתקדם מאוד בביאת המשיח. שלב זה, לצערנו, טרם הגיע נכון לרגע זה.

יחד עם זאת, כפי שהזכרתי קודם, בניגוד לחלוקה הרגילה בילקוט שמעוני, שהפיסקה אודות ביאתו של המשיח על גג בית המקדש מחוברת לפסקה בה מדובר על כך ש"הכל עבדים לישראל" - הרבי מחבר את הפסקה הזאת לפסקה הקודמת, בה מדובר על "שנה שמלך המשיח נגלה בו", ובכך מגלה וקובע ששנת תנש"א היתה השנה שבה נגלה מלך המשיח, ובאותה שנה התקיים גם המשך וסיום הפסקה "בשעה שמלך המשיח **בא** ("הנה זה בא") . . ומשמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם".

אם טרם הגענו לשלבים העיקריים של ביאת המשיח, בשביל מה מדגיש הרבי כל-כך שכבר הגענו לשלב של התגלות המשיח, או אפילו תחילת ביאת המשיח? הרי בין כך ובין כך אנחנו עדיין נמצאים בגלות?!

ראשית, חשוב לדעת שבשנת תנש"א היתה כבר תחילת ההתגלות של מלך המשיח, כי אחרת כל הילקוט שמעוני שהרבי דיבר עליו כה רבות, הופך ללא-רלוונטי ח"ו. הרי כתוב שם מפורש שכל האירועים האלה מתרחשים ב"שנה שמלך המשיח נגלה בו", ואם עברה אותה שנה, ומלך המשיח לא נגלה - מתברר למפרע שלא על האירועים ההם דיבר המדרש. לכן הדגיש הרבי שאכן באותה שנה החלה התגלותו וביאתו של מלך המשיח, ובמה התבטאה התגלותו **בשנה זו**? בזה שהכריז ופרסם מעל גג בית המקדש (שכאמור הכוונה לבית רבינו שבבבל) את בשורת הגאולה "הגיע זמן גאולתכם". זה הופך את דברי הילקוט שמעוני לעובדה קיימת, שכבר התקיימה לכל פרטיה.

[משלב זה ואילך, הצביע הרבי על פעולות מסויימות, שהן פעולותיו של מלך המשיח. כמו בשבת פרשת חיי שרה תשנ"ב: "ורואים בפועל איך שנפעל ה"ילחום מלחמות ה'" וינצח בכמה וכמה ענינים", או בשבת פרשת משפטים

תשנ"ב: "רואים כבר (מעין ו)התחלת פעולתו של מלך המשיח על העמים", ועוד].

אבל מעבר לזה, יש כאן עניין עמוק מאוד, שהרבי עצמו מתייחס אליו בשיחות שבת פרשת וירא ותולדות תשנ"ב: הרבי אומר שבכל דור יש אחד הראוי להיות משיח, וזהו עצם מציאותו של משיח, ואילו לא היו מתערבים עניינים בלתי-רצויים, היה מתגלה ובא בפועל ממש. אבל בכל הדורות עד עכשיו, כן התערבו עניינים בלתי- רצויים, וכל מי שהיה ראוי להיות משיח - לא התגלה בפועל ממש.

אבל בדורנו, מכיוון שהסתיימה עבודת הבירורים וכו', "הרי, בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיוון שכן, ישנה (לא רק **המציאות** דמשיח, אלא) גם **ההתגלות** דמשיח". כך קובע הרבי בשיחת פרשת וירא.

שבועיים אחר-כך, בשיחת פרשת תולדות, מבהיר הרבי שיש שני **שלבים בהתגלות המשיח: א.** התגלות מציאותו בתור מלך המשיח. **ב.** התגלותו לעין כל על ידי פעולותיו, היינו כאשר משיח ינצח את האומות וכו'. ואומר הרבי, ש"עיקר החידוש דביאת המשיח, הוא בהתגלות **מציאותו** . . כי כל פרטי העניינים שלאחרי זה (התגלותו לעין כל על ידי פעולותיו לגאול את ישראל, וכל העניינים דימות המשיח), באים **כתוצאה והסתעפות** מהתגלות מציאותו, **וכלולים בה**".

- רואים כאן שתי נקודות חשובות: (א) אנחנו אוחזים רק בשלב הראשון של התגלות המשיח, התגלות מציאותו. עדיין לא זכינו לשלימות פעולותיו לגאול את ישראל, ועדיין לא זכינו ל"כל העניינים דימות המשיח". אבל (ב) יחד עם זאת, מה שכן זכינו לו - התגלות מציאותו של משיח - זהו עיקר החידוש דביאת המשיח.

מדוע זה עיקר החידוש? כי בזה מתבטא למעשה ההבדל העצום בין כל הדורות לדורנו זה. בכל הדורות היה אחד שראוי מצדקתו להיות משיח. אבל בסופו של דבר הדור לא זכה, והוא לא התגלה. אבל בדורנו, מכיוון שכבר היה המעבר מהשלב של "מציאותו של משיח", לשלב של "התגלות מציאותו" - הרי נקודה זו היא נקודת האל-חזור, שממנה אי אפשר לחזור אחורה. כי -

בכל הדורות היה אחד שראוי מצדקתו להיות משיח. אבל בסופו של דבר הדור לא זכה, והוא לא התגלה. אבל בדורנו, מכיוון שכבר היה המעבר מהשלב של "מציאותו של משיח", לשלב של "התגלות מציאותו" - הרי נקודה זו היא נקודת האל-חזור, שממנה אי אפשר לחזור אחורה

כדברי הרבי - כאשר הקב"ה נותן את ההוראה להתגלות, יש בהוראה זו 'אור ירוק' לכל סדר ההתגלות.

זאת אומרת, שכאשר הרבי מגלה לנו שבשנת תנש"א החלה התגלותו כמלך המשיח - הוא מגלה לנו למעשה שהקב"ה נתן לו כבר את הפקודה לגאול את עם ישראל, ומכאן ואילך מתחיל תהליך הגאולה בפועל ממש. תהליך זה יכול לקחת ימים ספורים, ויכול - כפי שלצערנו קורה - לקחת כמה שנים. אבל גם כאשר עדיין נמצאים בגלות, הרי כאשר יודעים שהקב"ה כבר נתן את הוראת הגאולה, הרי בלשון ההלכה: אין זה מחוסר מעשה, אלא מחוסר זמן בלבד.

במילים אחרות: המעבר בין השלב של "מציאותו של משיח" לשלב של "התגלות מציאותו", זהו מעבר של חידוש. כי כל עוד יש רק את מציאותו של משיח, הקב"ה עדיין לא החליט אם בדור הזה תבוא הגאולה, או שלא. אבל לאחר שיש "התגלות מציאותו של משיח", הרי עכשיו הקב"ה החליט וקבע באופן סופי שהרבי, שעד עתה היה "ראוי להיות משיח", הוא יהיה המלך המשיח בפועל ממש. משלב זה ואילך, לא יכולים להיות שינויים, ומוכרחים להגיע לשלבים הבאים, עד להתגלותו השלימה של הרבי מלך המשיח, תיכף ומיד ממש.

לסיכום:

כאשר לומדים לעומק את הספר "בשורת הגאולה", מקבלים מבט חדש על כל העניין. לא מדובר רק בדברי עידוד של הרבי, שעוד מעט מגיעה הגאולה, אלא זה עצמו שהרבי מבשר "ענווים הגיע זמן גאולתכם" - זוהי ראשית התגלותו של מלך המשיח. בשלב הזה כלולים כל השלבים הבאים, עד להתגלות המושלמת. יחד עם זאת, כמובן שטרם הגענו לשלימות ביאת המשיח, ועלינו להוסיף בתורה ומצוות ומעשים טובים לזירוז התגלותו השלימה של הרבי מלך המשיח.

ולכן, התחושה שלנו צריכה להיות מעורבת: מחד, שמחה עצומה על כך שהגענו כבר לשלב שלאחר התגלות מציאותו של מלך המשיח. אולם לאידך - תפילה, בקשה ודרישה מהקב"ה שיביא את הגאולה השלימה תיכף ומיד ממש.

וזה למעשה תוכן דברי הרבי בכ"ח ניסן תנש"א: שדווקא לאחר שעבר חודש ניסן, בו (בעיקר) היתה התגלות מלך המשיח בהכרזת "ענווים הגיע זמן גאולתכם" - מתעוררת התמיהה הגדולה: הייתכן שעדיין לא הגענו לשלימות הגאולה?! זה מבהיל ביותר, ומעורר אותנו להמשך השיחה "עשו כל אשר ביכולתכם להביא את משיח צדקנו בפועל ממש".

אם אין 'דבר מלכות', גאולה ומשיח למה לי?!

היתכן שדווקא בימי הסערה של לימוד עניני גאולה ומשיח, יעכב הרבי הדפסת חוברת חדשה בעניני הגאולה? • אלו שיחות הורה הרבי להוסיף בחוברת כשסוף סוף אישר את ההדפסה • ומדוע כל הלימוד בעניני גאולה ומשיח הוא בבחינת 'להבל ולריק' אם לא לומדים 'דבר מלכות'?!

לאחר הוראתו של הרבי בש"פ תזריע מצורע תנש"א, ללמוד עניני גאולה ומשיח כפי שנתבארו בריבוי מקומות ובפרט בתורתו של משיח, החלו הממונים על הוצאת תורתו של הרבי לפעול בשקידה בלתי נלאית בהדפסת תורתו של הרבי בעניני משיח וגאולה.

ה'ועד להפצת שיחות' – האחראי הרשמי להדפסת ספרי הרבי, הפיק מיד חוברת נאה ומהודרת בשם 'לקוטי שיחות בעניני גאולה ומשיח', בתוכה סודרו מספר שיחות של הרבי בעניני הגאולה.

באותה תקופה, שקד הרה"ח ר' טוביה שי' פלס מכפר חב"ד על הפצת שיחותיו של הרבי ברחבי אה"ק. מידי שבוע יצאה לאור חוברת מיוחדת עם שיחותיו של הרבי תחת השם 'דבר מלכות'. מיד כשיצאה לאור החוברת הראשונה של 'לקוטי שיחות בעניני גאולה ומשיח', הזדרז הרב פלס ותרגם את ארבעת השיחות שהופיעו בחוברת ללשון הקודש. את השיחות הוא הדפיס בחוברת השנים-עשר מסדרת חוברות ה'דבר מלכות', עם כותרת המשנה – "חידושים וביאורים בהלכות מלכים לרמב"ם".

בבוקרו של יום ט"ו אייר, באתערותא דלעילא מוחלטת, פנה הרבי מלך המשיח שליט"א למזכירו הרה"ח ר' יהודה לייב שי' גרונר, והורה לו להדפיס את חוברת ה'דבר מלכות' באלפי עותקים, באותו פורמט ובאותו צבע שנדפס

בארץ הקודש - על מנת שהרבי יחלק אותם באותו ערב לאנשים, נשים וטף.

חברי ה'ועד להפצת שיחות' ראו את ה'שטורעם' הגדול שהרבי עושה מעניני גאולה ומשיח כאשר הוא מחלק בעצמו את החוברת עם השיחות וכו', ומיד פנו לערוך חוברת שניה עם שיחות נוספות של הרבי בעניני גאולה ומשיח.

העבודה על החוברת הסתיימה בשלהי חודש אייר ומיד היא הוכנסה אל הרבי, שיאשר את הוצאתה לאור. באותה תקופה, כמעט ולא קרה שהרבי יעכב אצלו חוברות וספרים שהוכנסו אליו לאישור הוצאה לאור. והנה, משהכניסו חברי הועד את חוברת זו לרבי, אירע דבר פלא: באופן מפתיע החזיק הרבי את החוברת בחדרו במשך זמן רב, כששום תגובה לא מתקבלת ממנו...

שמונה חודשים חלפו מאז הוכנסה החוברת אל הרבי, והנה ביום ג' שבט תשנ"ב, הוציא לפתע כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א פתק "מהיר" לחברי הועד: "באם לא הוצא לאור עדיין", כתב הרבי, "להוסיף עוד מכל הנ"ל דשנה זו ולהוציא לאור בתאריך המתאים" (ע"פ הוראה זו נוספו בחוברת שיחת ש"פ חיי שרה תשנ"ב, אודות השליחות המיוחדת של זמננו - קבלת פני משיח צדקנו, שיחת ש"פ וישב תשנ"ב אודות כך שהעולם מוכן לגאולה, ועוד שיחות כיו"ב). לאחר מכן ציין הרבי תאריכים אפשריים להדפסה.

שמונה חודשים עיכב הרבי את החוברת בחדרו, ולבסוף, לפני ההדפסה, הורה הרבי להוסיף בחוברת דווקא את השיחות מ"שנה זו", השיחות של שנת תשנ"ב...

כבר בהתבוננות קלה במענה זה של הרבי, רואים את החשיבות המיוחדת שמייחס הרבי ללימוד השיחות האחרונות ששמענו ממנו לע"ע - השיחות דשנות נ"א נ"ב דווקא - שלא די בלימוד עניני גאולה ומשיח מתוך סדרת ה'לקוטי שיחות', אלא צריך ללמוד גם מהשיחות המיוחדות ששמענו מהרבי בשנות הנפלאות.

אולם כשחוזרים ומתבוננים היטב בסיפור, אפשר לכאורה ללמוד מזה הוראה נוספת:

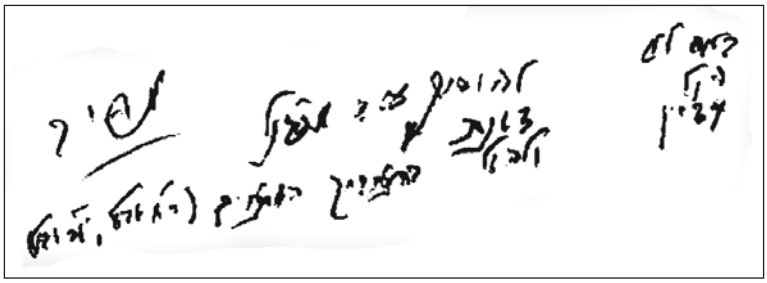

מהיר באם לא הו"ל [הוצא לאור] עדיין להוסיף עוד מכהנ"ל דשנה זו
ולהוציא לאור בתאריך המתאים (ר"ח שבט, יו"ד שבט)

בהסתכלות שטחית המעשה מאוד לא מובן. הסיפור הרי מתרחש בתקופה בה עושה הרבי 'שטורעם' אדיר על עניני גאולה ומשיח. שוב ושוב חוזר הרבי ומדבר בשיחות על חשיבות הלימוד בתורת הגאולה. והנה, כשניגשים חסידים ומעוניינים להדפיס חוברת עם שיחות של הרבי בעניני הגאולה על מנת להוסיף עוד יותר בחיות וב'שטורעם' בענין זה, מונע זאת מהם הרבי ומעכב את החוברת בחדרו זמן רב כל כך (והמדובר הוא בתקופה בה כמעט ולא אירע שהרבי עיכב בחדרו חוברות שרצו להוציא לדפוס)!

גם אם רצונו הקדוש של הרבי היה שידפיסו בחוברת זו גם את השיחות משנת תשנ"ב ולכן עיכב בחדרו את החוברת עד ששיחות אלו נאמרו - הרי היה יכול לאשר מיד את הוצאת החוברת המדוברת, ובהגיע הזמן להורות להדפיס חוברת נוספת מסדרת ה'לקוטי שיחות בעניני גאולה ומשיח', בה יכניסו גם את השיחות המיוחדות של שנת תשנ"ב. **מדוע אם כן לעכב? מדוע למנוע מהחסידים להוסיף בחיות בעניני גאולה ומשיח?**

ואולי יש לומר, שבכך מלמד אותנו הרבי הוראה נפלאה: בלי השיחות דשנה זו, בלי השיחות של שנת תשנ"ב בהם הרבי אומר שאנחנו נמצאים ב"ימות המשיח בפשטות", בלי השיחות שהרבי אומר ש"ישנה כבר התגלות מציאותו של מלך המשיח" - כל העיסוק בלימוד עניני גאולה ומשיח הוא בבחינת "עיקר חסר מן הספר", ועד כדי כך שאין טעם להדפיס חוברת בעניני גאולה ומשיח, אם היא אינה מכילה את העיקר - 'השיחות דשנה זו'.

"הכל היה להבל ולריק"

לכאורה, ביטויים כאלו יכולים להישמע חריפים מידי - האמנם, כל הלימוד בעניני גאולה ומשיח אינו שווה מאומה?

כאשר הרבי עורר על לימוד בענייני גאולה ומשיח, הרבי הבהיר מהי המטרה: להחדיר במוח ובלב את הגאולה, להביא להכרה והרגשה ש'הנה זה בא'. ולכן, חסיד שילמד את כל המקורות 'שנתבארו בריבוי מקומות' על עניני הגאולה, אך ידלג על אמירותיו העכשוויות של הרבי על הימצאותה של הגאולה כעת - מפספס את המטרה, והלימוד שלו הוא 'להבל ולריק'!

אך את אותה תמיהה אפשר להפנות ביחס למילותיו של הרבי בשיחת כ"ח ניסן תנש"א: כל מה שנעשה עד עתה, הי' להבל ולריק!

- האמנם, ארבעים שנות עשייה ופעילות, שיחות ומאמרים, יחידויות ומכתבים - הכל היה "להבל ולריק"?!

וההסבר לכך, לכאורה:

משל למה הדבר דומה? אדם שעמל על בנית בנין מפואר. במשך שנים הוא שוכר פועלים חרוצים השוקדים יומם ולילה על בנית הבנין, משקיע סכומים אדירים בחיזוק וביסוס היסודות, והנה, מגיע היום המיוחל בו הבנין כולו עומד על תילו, צבוע מכל צדדיו ומקושט בחלונות מפוארים - אך הוא נעול, אין ביכולתו להיכנס לבנין המפואר - כל העבודה והעמל שהושקעו בבני', הם להבל ולריק!

קרוב לאלפיים שנה עמלים בני ישראל בכל מקומות פזוריהם על עשיית דירה לו יתברך בתחתונים, שנים של עבודה הביאו להשלמת עבודת הבירורים, כפתורים מצוחצחים שהוספה בצחצוחם רק מקלקלת; אך הגאולה בפועל - איננה! כל הגילויים הנעלים שנוצרו ממעשינו ועבודתינו 'מונחים בקופסא', ואין באפשרותנו להיכנס!

בסיטואציה כזאת - כל העבודה היא 'להבל ולריק'! היא לא הועילה מאומה! ובמילים אחרות: כאשר עושים את הכל למען מטרה מסויימת, הכל נמדד ביחס לאותה מטרה: אם המטרה הושגה, כל המאמצים הגשימו את עצמם; אולם כל עוד המטרה לא הושגה - הכל 'להבל ולריק'!

וכך ממש הוא בקשר ללימוד בעניני משיח וגאולה: כאשר הרבי עורר על לימוד בענייני גאולה ומשיח, הרבי הבהיר מהי המטרה: להחדיר במוח ובלב את הגאולה, להביא להכרה והרגשה ש'הנה זה בא'. ולכן, חסיד שילמד את כל המקורות 'שנתבארו בריבוי מקומות' על עניני הגאולה, אך ידלג על אמירותיו העכשוויות של הרבי על הימצאותה של הגאולה כעת - מפספס את המטרה, והלימוד שלו הוא 'להבל ולריק'!

העיסוק בעניני גאולה ומשיח מקבל את משמעותו האמיתית דווקא כשלומדים אותו "הלכה למעשה", דווקא כשמצרפים אליו את הלימוד בשיחות "דשנה זו" המחדירות את ההכרה הברורה בכך שמשיח חי ופועל, ואת הידיעה הוודאית שאנחנו נמצאים בעיצומו של תהליך הגאולה וההתגלות - דווקא אז הלימוד "פועל גם ברגש הלב", ומביא למעשה בפועל!

לזכות הרה"ח ר' **צבי מרדכי** וזוגתו **שלומית**

ילדיהם

יוסף יצחק

וזוגתו מרים דבורה ובתו חנה שפריצה

משה

מנחם מענדל

חנה

וחיה מושקא

גודמן

◆

לע"נ הרה"ח הרה"ת ר' **צבי הירש**

בן הרה"ח ר' **בן ציון**

נלב"ע ז"ך אלול תש"מ

ומרת **רבקה**

בת הרה"ח ר' **צבי**

נלב"ע כ"ט תמוז תשס"ב

נדפס ע"י בניהם הרה"ח הרה"ת

שמואל ויעקב שי' **שפריצער**

ם ם.indd 46 13/10/2014 12:47:17

לזכות

התמימים שהשקיעו מזמנם וממרצם
ועשו ימים כלילות למען הצלחת ההוצאה לאור
של סדרת 'קבצי חודש השביעי בליובאוויטש -
תשרי תשע"ה':

חיים אברהם שמואל בן שולה רייזל שושנה

מאיר בן נחמה

מנחם מענדל בן אילנה

מנחם מענדל גדליה הכהן בן חנה אמה

מנחם מענדל בן שרה שפרה

עקיבא יוסף הכהן בן עדינה

שניאור זלמן בן חנה

.indd 47 13/10/2014 12:47:17

לזכות

הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה ויגאלנו אכי"ר

◆

יחי אדוננו מורנו ורבינו

מלך המשיח לעולם ועד

□□□□ □.indd 48 13/10/2014 12:47:17